

MARIE ŠVEJDOVÁ, absolventka Střední všeobecně vzdělávací školy pro mládež s vadami zraku v roce 1970

Na škole studovala v letech 1967–1970. Při studiu ji nejvíce bavily cizí jazyky. Měla představu, že by po maturitě mohla ve studiu jazyků pokračovat, ale vleklé komplikace při onemocnění očí ji nasměrovaly na profesi, o které by ji dříve vůbec nenapadlo uvažovat. Lékaři připustili jen krátké nadstavbové studium oboru bez náročné zátěže zraku jak při studiu, tak při výkonu povolání, což tehdy byla střední škola sociálně právní. Tento obor vystudovala v Brně, kde se pak natrvalo usadila. Po dvouletém studiu a maturitě jako čerstvá sociální pracovnice nastoupila do Dětského diagnostického ústavu v Brně, kde pracovala několik let až do založení rodiny.

Po rodičovské dovolené pracovala opět ve své profesi v Krajské pedagogicko-psychologické poradně v Brně. V době, kdy se děti připravovaly na školní docházku, se rozhodla věnovat svůj čas především jim a zaměstnání v poradně ukončila. V této nové situaci se jí ale nabídla možnost využít zájem o cizí jazyky. Svoji nabídku rozšířila o italštinu a složila podnikovou tlumočnickou zkoušku u Brněnských výstav a veletrhů. Příležitostně pak pracovala při mezinárodních veletrzích u českých a slovenských podniků zahraničního obchodu. Asi dva roky vykonávala domácí práci pro brněnské družstvo invalidů Drutěva. Byla to práce, při které byla potřebná zručnost a pečlivost se smyslem pro estetiku. Bylo to období, na které by bylo škoda zapomenout.

Po společenských změnách v roce 1989 spolu se svou příbuznou založila cestovní kancelář s výhradním zaměřením na Itálii. Prožívala dynamické období s mnoha cestami do zahraničí, navazováním nových kontaktů, získáváním přátel, zkušeností a zážitků, o jakých jí předtím ani nenapadlo snít.

Po sedmi letech tohoto místy až hektického života zvolila cestu rozvolnění. Když na začátku roku 1998 dostala nabídku práce ve Sjednocené organizaci nevidomých a slabozrakých, po krátkém váhání ji přijala. V roce 2000 byla založena první Tyflocentra jako dceřiné společnosti SONS. V roce 2001 přešla do Tyflocentra Brno, a tak se vrátila ke své původní profesi. Pět roků zastávala funkci vedoucí jednoho z oddělení Tyflocentra Brno a poté funkci koordinátora pro sociálně právní poradenství. Vedle nastavených pravidel bylo možné využít i vlastní kreativitu, a to činilo tuto práci velmi zajímavou. Po nastoupení do starobního důchodu v TyfloCentru Brno pracovala dále na poloviční úvazek a nakonec ještě několik let až do roku 2020 na dohody.

„Svoji pracovní činnost v mládí jsem zahájila jako sociální pracovnice, v dalších zaměstnáních jsem získala nenahraditelné zkušenosti a s nimi jsem profesní dráhu ukončila opět jako sociální pracovnice.“